

Disposición transitoria segunda. *Reinvestimento de beneficios extraordinarios.*

Os contribuíntes que, en períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2002, transmitisen elementos patrimoniais afectos ás actividades económicas por eles desenvolvidas e optasen por aplicar o previsto no artigo 21 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, na redacción vixente até o 1 de xaneiro de 2002, integrarán o importe total da ganancia patrimonial de acordo co disposto nos artigos 36.2 da Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, e 40 do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 214/1999, do 5 de febreiro, segundo as redaccións vixentes até o 1 de xaneiro de 2003.

Disposición transitoria terceira. *Regularización de deducións por incumprimento de requisitos.*

Cando, por incumprimento dalgún dos requisitos establecidos, se perda o dereito, en todo ou en parte, ás deducións aplicadas en períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2002, as cantidades indebidamente deducidas sumaranse á cota líquida estatal e á cota líquida autonómica ou complementaria, do exercicio en que se produza o incumprimento, na mesma porcentaxe que no seu momento se aplicou.

Disposición transitoria cuarta. *Dividendos procedentes de sociedades transparentes.*

Non existirá obriga de practicar retención ou ingreso á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas respecto aos dividendos ou participacións en beneficios que procedan de períodos impositivos durante os cales a entidade que os distribúe se atopase en réxime de transparencia fiscal, de acordo co establecido na disposición transitoria primeira da Lei 46/2002, do 18 de decembro, de reforma parcial do imposto sobre a renda das persoas físicas e pola que se modifican as leis dos impostos sobre sociedades e sobre a renda de non-residentes.

Disposición transitoria quinta. *Réxime transitorio das modificacións introducidas en materia de retencións sobre os rendementos do capital mobiliario e sobre ganancias patrimoniais.*

1. A obriga de reter nas transmisións, amortizacións ou reembolsos de activos financeiros con rendemento explícito será aplicable ás operacións formalizadas desde o 1 de xaneiro de 1999.

Nas transmisións de activos financeiros con rendemento explícito emitidos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999, en caso de non acreditarse o prezo de adquisición, a retención practicarase sobre a diferenza entre o valor de emisión do activo e o prezo de transmisión.

Non se someterán a retención os rendementos derivados da transmisión, troco ou amortización de valores de débeda pública emitidos con anterioridade ao 1 de xaneiro de 1999 que, con anterioridade a esta data, non estivesen suxeitos a retención.

2. Cando se perciban, a partir do 1 de xaneiro de 1999, rendementos explícitos para os que, por ser a frecuencia das liquidacións superior a doce meses, se efectuasen ingresos á conta, a retención definitiva practicarase ao tipo vixente no momento da exixibilidade e regularizarase atendendo aos ingresos á conta realizados.

Disposición derradeira única. *Autorización ao ministro de Economía e Facenda.*

Autorízase o ministro de Economía e Facenda para ditar as disposicións necesarias para a aplicación deste regulamento.

14532 *REAL DECRETO 1776/2004, do 30 de xullo, polo que se aproba o Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes.* («BOE» 188, do 5-8-2004.)

A disposición adicional cuarta da Lei 46/2002, do 18 de decembro, de reforma parcial do imposto sobre a renda das persoas físicas e pola que se modifican as leis dos impostos sobre sociedades e sobre a renda de non-residentes, na redacción dada pola disposición derradeira décimo oitava da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, habilitou o Goberno para elaborar o texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2004, do 5 de marzo.

En relación co dito texto refundido, o Consello de Estado, en dous ditames do 16 de outubro de 2003 e do 26 de febreiro de 2004, observou que se debía proceder a refundir nun único corpo normativo todas as disposicións regulamentarias vixentes, aproveitando a ocasión para realizar unicamente os axustes relativos a remisións e nova numeración de artigos.

Atendendo a observación do alto órgano consultivo elabórase este real decreto, polo que se aproba o Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes, co fin de contribuír á necesaria claridade das normas tributarias e á seguridade xurídica da Administración tributaria e, especialmente, dos contribuíntes.

II

O Real decreto 326/1999, do 26 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes, que agora se derroga, continúa as disposicións regulamentarias que desenvolvían o réxime de tributación dos contribuíntes non residentes establecido pola Lei 41/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda de non-residentes e normas tributarias.

A promulgación da Lei 41/1998 supuxo a regulación independente da imposición directa dos contribuíntes non residentes en territorio español, que con anterioridade se contiña na normativa dos impostos sobre sociedades e sobre a renda das persoas físicas, coñecida como «obriga real de contribuír».

Esta integración na nova lei da normativa aplicable aos contribuíntes non residentes exixiu tamén aprobar unha norma regulamentaria independente e propia baixo a rúbrica do Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes.

O Real decreto 326/1999, desde a súa entrada en vigor, experimentou diversas modificacións, entre as que cabe destacar as introducidas polas seguintes normas:

O Real decreto 1968/1999, do 23 de decembro, que posibilitaba o desenvolvemento do procedemento aplicable en certos supostos relativos á retención, ou exoneración da obriga de practicala, en rendementos derivados da emisión de valores negociables.

O Real decreto 579/2001, do 1 de xuño, introduce modificacións do regulamento relativas á exclusión da obriga de reter ou ingresar á conta respecto aos rendementos do capital mobiliario procedentes da devolución da prima de emisión de accións ou participacións e da redución de capital con devolución de achegas.

Finalmente, as modificacións incorporadas polo Real decreto 116/2003, do 31 de xaneiro, que desenvolvía regulamentariamente as melloras introducidas pola Lei 46/2002, norma esta que orixinou a reforma máis substancial no texto da Lei 41/1998 desde que entrou en vigor. O Real decreto 116/2003 modificou o relativo aos elementos afectos ao establecemento permanente, ás obrigas de retención sobre as rendas de traballo en caso de cambio de residencia e ás entidades en atribución de rendas. Por outra parte, ampliouse a catro anos, sempre que exista reciprocidade, o prazo de devolución de cantidades ingre-

sadas en exceso sobre as resultantes da aplicación dun convenio para evitar a dobre imposición.

III

No real decreto que agora se aproba dáselles nova numeración aos artigos e a determinados capítulos do Regulamento do imposto, adaptándoa á orde seguida no texto refundido da Lei do imposto, e introdúcese modificacións técnicas de referencias efectuadas no texto anterior debido á recente aprobación dalgúns normas, como a Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, ou o Real decreto 1496/2003, do 28 de novembro, polo que se aproba o Regulamento polo que se regulan as obrigas de facturación.

Así mesmo, en virtude da disposición adicional segunda da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, complétase a relación de suxeitos obrigados a practicar retención ou ingreso á conta, incluíndose no artigo 11 os representantes designados de acordo co disposto no punto 7 do artigo 55 da devandita lei, que actúen en nome das xestoras que operen en réxime de libre prestación de servizos.

IV

Este real decreto contén un artigo, dúas disposicións adicionais, unha disposición derogatoria e unha disposición derradeira.

En virtude do seu artigo único, apróbase o texto do Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes.

Na disposición adicional primeira indícase que as referencias que noutras normas se conteñan ao Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto 326/1999, entenderanse realizadas aos preceptos correspondentes do Regulamento do imposto aprobado por este real decreto.

Na disposición adicional segunda reproducése a de igual número do Real decreto 326/1999.

Na disposición derogatoria única derrógase o Real decreto 326/1999.

Por último, na disposición derradeira única establécese a entrada en vigor do real decreto.

O Regulamento que se aproba está composto por 24 artigos, agrupados en cinco capítulos, e unha disposición derradeira.

O capítulo I contén as disposicións regulamentarias relativas á tributación das rendas obtidas en España por contribuíntes non residentes mediante establecemento permanente, que desenvolven a regulación legal que non queda establecida pola remisión xeral que efectúa a lei á normativa do imposto sobre sociedades, con excepción das disposicións relativas ao réxime de pagamentos á conta do imposto, que se inclúen no capítulo III.

O capítulo II regula os aspectos regulamentarios da tributación das rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente, con excepción dos relativos ao réxime de pagamentos á conta, que se desenvolven no capítulo III. Inclúe as normas sobre determinación da base imponible de actividades ou explotacións económicas realizadas sen establecemento permanente e a regulación das obrigas formais e de declaración destas rendas.

O capítulo III contén as normas regulamentarias do réxime de pagamentos á conta do imposto sobre a renda de non-residentes, regulando nas súas tres seccións os correspondentes a rendas obtidas con e sen mediación de establecemento permanente e ás entidades en réxime de atribución de rendas, de acordo coas características propias das súas formas de tributación.

O capítulo IV regula os aspectos regulamentarios do gravame especial sobre bens inmoables de entidades non residentes, en materia de obrigas formais e aplicación das exencións.

O capítulo V desenvolve o réxime opcional para contribuíntes residentes noutros estados membros da Unión Europea. Contén as disposicións aplicables estruturadas en tres aspectos: ámbito, contido e procedemento de aplicación do réxime.

Por último, a disposición derradeira única contén a habilitación ao ministro de Economía e Facenda para ditar disposicións de desenvolvemento deste regulamento.

Así mesmo, o novo regulamento comeza cun índice do seu contido, cuxo obxecto é facilitar a utilización da norma polos seus destinatarios mediante unha rápida e sistemática localización dos seus preceptos.

O desenvolvemento regulamentario do imposto sobre a renda de non-residentes efectúase en virtude das habilitacións contidas no articulado e na disposición derradeira segunda da lei, incorporando as previsións necesarias para a aplicación do réxime tributario dos contribuíntes non residentes en territorio español.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Economía e Facenda, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 30 de xullo de 2004,

DISPÓÑO :

Artigo único. *Aprobación do Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes.*

Apróbase o Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes, que se insire a continuación.

Disposición adicional primeira. *Remisións normativas.*

As referencias normativas efectuadas noutras disposicións ao Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes, aprobado polo Real decreto 326/1999, do 26 de febreiro, entenderanse realizadas aos preceptos correspondentes do Regulamento que se aproba por este real decreto.

Disposición adicional segunda. *Atribución de competencias.*

A atribución de competencias que o Real decreto 1629/1991, do 8 de novembro, polo que se aproba o Regulamento do imposto sobre sucesións e doazóns, ou outras normas de igual ou inferior rango lle fan especificamente á Delegación Especial da Axencia Estatal de Administración Tributaria en Madrid, poderá ser modificada de conformidade co disposto no artigo 103, punto once, 5, da Lei 31/1990, do 27 de decembro, e as ordes ditadas na súa aplicación.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Á entrada en vigor deste real decreto quedará derogado o Real decreto 326/1999, do 26 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento do imposto sobre a renda de non-residentes, así como todas aquelas disposicións que se opoñan ao establecido neste real decreto.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Palma de Mallorca o 30 de xullo de 2004.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente segundo do Goberno
e ministro de Economía e Facenda,
PEDRO SOLBES MIRA

REGULAMENTO DO IMPOSTO SOBRE A RENDA DE NON-RESIDENTES

ÍNDICE

Capítulo I. Rendas obtidas mediante establecemento permanente.

Artigo 1. Elementos patrimoniais afectos ao establecemento permanente.

Artigo 2. Diversidade de establecementos permanentes.

Artigo 3. Valoración dos gastos de dirección e xerais de administración imputables ao establecemento permanente.

Artigo 4. Opción para a tributación de determinados establecementos permanentes.

Capítulo II. Rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente.

Artigo 5. Determinación da base imponible correspondente a actividades ou explotacións económicas.

Artigo 6. Obrigas formais.

Artigo 7. Declaración do imposto polas rendas obtidas en España sen mediación de establecemento permanente.

Capítulo III. Pagamentos á conta.

Sección 1.ª Rendas obtidas mediante establecemento permanente.

Artigo 8. Pagamentos á conta de establecementos permanentes.

Sección 2.ª Rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente.

Artigo 9. Obriga de practicar retencións e ingresos á conta.

Artigo 10. Excepcións á obriga de reter e de ingresar á conta.

Artigo 11. Suxeitos obrigados a reter ou a efectuar ingreso á conta.

Artigo 12. Nacemento da obriga de reter e de ingresar á conta.

Artigo 13. Base para o cálculo da obriga de reter e de ingresar á conta.

Artigo 14. Retención ou ingreso á conta na adquisición de bens inmobles.

Artigo 15. Obrigas do retedor e do obrigado a ingresar á conta.

Artigo 16. Devolucións.

Artigo 17. Obrigas de retención sobre as rendas do traballo en caso de cambio de residencia.

Sección 3.ª Entidades en réxime de atribución de rendas.

Artigo 18. Obriga de practicar pagamentos fraccionados.

Artigo 19. Devolución ante a invocación dun convenio de dobre imposición máis favorable.

Capítulo IV. Gravame especial sobre bens inmobles de entidades non residentes.

Artigo 20. Gravame especial sobre bens inmobles de entidades non residentes.

Capítulo V. Réxime opcional para contribuíntes residentes doutros estados membros da Unión Europea.

Artigo 21. Ámbito de aplicación.

Artigo 22. Contido do réxime.

Artigo 23. Procedemento.

Artigo 24. Condición de contribuíntes por este imposto.

Disposición derradeira única. Autorización ao ministro de Economía e Facenda.

CAPÍTULO I

Rendas obtidas mediante establecemento permanente

Artigo 1. *Elementos patrimoniais afectos ao establecemento permanente.*

Os activos representativos da participación en fondos propios dunha entidade vinculados funcionalmente ao desenvolvemento da actividade que constitúe o obxecto do establecemento permanente só se considerarán elementos patrimoniais afectos a este cando sexa unha sucursal rexistrada no Rexistro Mercantil e se cumpran os seguintes requisitos:

a) Que estes activos se reflectan nos estados contables do establecemento permanente.

b) Tratándose de establecementos permanentes que, de acordo co establecido no artigo 67 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo, poidan considerarse sociedades dominantes, que este establecemento permanente dispoña, para dirixir e xestionar esas participacións, da correspondente organización de medios materiais e persoais.

Artigo 2. *Diversidade de establecementos permanentes.*

Cando un contribuínte dispoña de diversos centros de actividade en territorio español que, de acordo co disposto no punto 1 do artigo 17 da Lei do imposto, constitúan establecementos permanentes distintos, deberá adoptar para cada un deles unha denominación diferenciada.

Cando se trate de contribuíntes persoas xurídicas, deberán obter ademais diferente número de identificación fiscal para cada establecemento permanente.

Artigo 3. *Valoración dos gastos de dirección e xerais de administración imputables ao establecemento permanente.*

1. Os contribuíntes que operen en España mediante establecemento permanente poderán someter á Administración tributaria propostas para a valoración da parte dos gastos de dirección e xerais de administración que corresponda ao establecemento permanente e sexa deducible para a determinación da súa base imponible, de acordo co disposto na alínea b) do punto 1 do artigo 18 da Lei do imposto. Estas propostas deberán fundamentar na aplicación dos criterios de imputación establecidos no dito precepto.

2. A tramitación e resolución das solicitudes efectuaranse mediante o procedemento establecido para as propostas de dedución de gastos en concepto de apoio á xestión prestados entre entidades vinculadas, regulado para o efecto no capítulo VI do título I do Regulamento do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto 1777/2004, do 30 de xullo, coa particularidade mencionada no punto seguinte.

3. En relación co disposto no artigo 20.4 do Regulamento do imposto sobre sociedades, os contribuíntes, ao mesmo tempo de presentaren a proposta, deberán achegar a seguinte documentación:

a) Descrición dos gastos de dirección e xerais de administración incluídos na proposta.

b) Identificación dos gastos que serán imputables ao establecemento permanente e criterios e módulos de repartición aplicados.

c) Existencia de propostas estimadas ou en curso de tramitación ante administracións tributarias doutros estados.

Artigo 4. *Opción para a tributación de determinados establecementos permanentes.*

A opción manifestada polos contribuíntes que, de acordo co previsto na alínea b) do punto 5 do artigo 18 da Lei do imposto, opten pola aplicación do réxime xeral previsto para os establecementos permanentes, producirá efecto durante todo o tempo que dure a construción, instalación ou a montaxe ou a actividade que constituía o establecemento permanente.

CAPÍTULO II

Rendas obtidas sen mediación de establecemento permanente

Artigo 5. *Determinación da base imponible correspondente a actividades ou explotacións económicas.*

1. Nos casos de actividades ou explotacións económicas realizadas en España sen mediación de establecemento permanente, para a determinación da base imponible serán deducibles dos ingresos íntegros as seguintes partidas:

a) Soldos, salarios e cargas sociais do persoal desprazado a España ou contratado en territorio español, empregado directamente no desenvolvemento das actividades ou explotacións económicas, sempre que se xustifique ou garanta debidamente o ingreso do imposto que proceda ou dos pagamentos á conta correspondentes aos rendementos do traballo satisfetos.

b) Aproveitamento de materiais para a súa incorporación definitiva ás obras ou traballos realizados en territorio español. Cando os materiais non fosen adquiridos no territorio español, serán deducibles polo importe declarado para efectos da liquidación de dereitos arancelarios ou do imposto sobre o valor engadido.

c) Subministracións consumidas en territorio español para o desenvolvemento das actividades ou explotacións económicas. Para estes efectos, só terán a consideración de subministracións os abastecementos que non teñan a calidade de almacenables.

2. As partidas a que fan referencia as alíneas b) e c) anteriores serán deducibles dos ingresos unicamente cando as facturas ou documentos equivalentes que xustifiquen a realidade do gasto fosen expedidos cos requisitos formais exixidos polas normas reguladoras das obrigas de facturación que incumben a empresarios ou profesionais.

Artigo 6. *Obrigas formais.*

1. Os contribuíntes que obteñan rendas das referidas no artigo 24.2 da Lei do imposto estarán obrigados a levar os seguintes libros rexistro:

- a) Libro rexistro de ingresos.
- b) Libro rexistro de gastos.

2. Así mesmo, os contribuíntes a que se refire o punto anterior deberán conservar, numeradas por orde de datas, as facturas emitidas de acordo co previsto no Real decreto 1496/2003, do 28 de novembro, polo que se aproba o Regulamento polo que se regulan as obrigas de facturación que incumben aos empresarios e profesionais, e as facturas ou xustificantes documentais doutro tipo recibidos.

3. Autorízase o ministro de Economía e Facenda para determinar a forma de mantemento dos libros rexistro a que se refire este artigo.

Artigo 7. *Declaración do imposto polas rendas obtidas en España sen mediación de establecemento permanente.*

1. Os contribuíntes que obteñan rendas suxeitas ao imposto sen mediación de establecemento permanente estarán obrigados a presentar declaración determinando e ingresando a débeda tributaria correspondente.

Os contribuíntes que, por seren residentes en países cos que España teña suscrito convenio para evitar a dobre imposición, se acollan a el determinarán na súa declaración a débeda tributaria aplicando directamente os límites de imposición ou as exencións previstos no respectivo convenio. Para tal efecto, deberán xuntar á declaración un certificado de residencia expedido pola autoridade fiscal correspondente, ou o pertinente formulario previsto nas ordes de desenvolvemento dos convenios.

2. Poderán tamén efectuar a declaración e ingreso da débeda tributaria os responsables solidarios definidos no artigo 9 da Lei do imposto.

3. Malia o disposto no punto 1 anterior, os contribuíntes por este imposto non estarán obrigados a presentar a declaración correspondente ás rendas respecto das que se practicase a retención ou se efectuase o ingreso á conta do imposto, nin respecto daquelas rendas suxeitas a retención ou ingreso á conta pero exentas en virtude do previsto no artigo 14 da Lei do imposto ou nun convenio de dobre imposición que resulte aplicable.

4. Estarán obrigados a presentaren declaración do imposto, nos termos previstos nos puntos anteriores deste artigo, os contribuíntes que obteñan rendas suxeitas ao imposto exceptuadas da obriga de reter e ingresar á conta de acordo co punto 3 do artigo 10 deste regulamento.

CAPÍTULO III

Pagamentos á conta

SECCIÓN 1.ª RENDAS OBTIDAS MEDIANTE ESTABLECEMENTO PERMANENTE

Artigo 8. *Pagamentos á conta de establecementos permanentes.*

1. As rendas sometidas ao imposto sobre a renda de non-residentes que se obteñan por mediación de establecemento permanente estarán sometidas a retención ou ingreso á conta, e tales establecementos permanentes quedarán obrigados a efectuar pagamentos á conta ou fraccionados, nos mesmos supostos e condicións que os establecidos na normativa reguladora do imposto sobre sociedades para os suxeitos pasivos por este imposto.

Non existirá obriga de reter nin de ingresar á conta, ademais de nos casos que resulten da aplicación do disposto no parágrafo anterior, respecto dos xuros e comisións que constituían ingreso dun establecemento permanente dunha entidade financeira non residente en territorio español, que desenvolva as actividades propias das entidades a que se refire a alínea c) do artigo 59 do Regulamento do imposto sobre sociedades, cando sexan consecuencia de préstamos realizados polo dito establecemento permanente, salvo que se trate das rendas a que se refire o parágrafo segundo da citada alínea c).

2. Os establecementos permanentes estarán obrigados a practicar retencións e ingresos á conta nos mesmos termos que as entidades residentes en territorio español.

SECCIÓN 2.ª RENDAS OBTIDAS SEN MEDIACIÓN DE ESTABLECEMENTO PERMANENTE

Artigo 9. *Obriga de practicar retencións e ingresos á conta.*

1. Deberase practicar retención do imposto sobre a renda de non-residentes respecto das rendas suxeitas a este imposto percibidas por contribuíntes sen establecemento permanente, nos termos establecidos no artigo 31 da Lei do imposto.

2. Deberase practicar un ingreso á conta respecto das rendas suxeitas ao imposto sobre a renda de non-residentes correspondente ao perceptor cando as rendas a que se refire o punto anterior sexan satisfeitas ou aboadas en especie.

Artigo 10. *Excepcións á obriga de reter e de ingresar á conta.*

1. Non existirá obriga de practicar retención ou ingreso á conta nos supostos aos que se refire o punto 4 do artigo 31 da Lei do imposto.

2. Para efectos da aplicación do disposto no punto 4 do artigo 31 da Lei do imposto, a acreditación do pagamento do imposto ou da procedencia da exención efectuarase, segundo o caso:

a) No suposto de pagamento, mediante a declaración do imposto correspondente ás rendas satisfeitas, presentada polo contribuínte ou o seu representante.

b) No caso de exencións, mediante os documentos xustificativos do cumprimento das circunstancias que determinan a procedencia da súa aplicación, sen prexuízo da obriga de declarar prevista no punto 5 do artigo 31 da Lei do imposto.

Cando o obrigado a reter ou ingresar á conta non practicase retención ou ingreso á conta por entender acreditada algunha das circunstancias anteriores, e con posterioridade se determine a improcedencia da exención ou a inexistencia de pagamento do imposto, serán exixibles a aquel as responsabilidades que lle correspondan como retedor pola retención ou o ingreso á conta non practicados.

3. Para efectos do disposto na alínea e) do punto 4 do artigo 31 da Lei do imposto, non procederá practicar retención ou ingreso á conta respecto das seguintes rendas:

a) As ganancias patrimoniais.

Malia o anterior, si existirá obriga de practicar retención ou ingreso á conta respecto:

1.º Dos premios derivados da participación en xogos, concursos, rifas ou combinacións aleatorias, estean ou non vinculados á oferta, promoción ou venda de determinados bens, produtos ou servizos.

2.º Da transmisión de bens inmoables situados en territorio español a que se refire o artigo 14 deste regulamento.

3.º Das rendas derivadas de transmisións ou reembolsos de accións ou participacións representativas do capital ou patrimonio de institucións de investimento colectivo.

b) As rendas recollidas na alínea b), salvo as obtidas a través de países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais, c), f), g) e i) do punto 3 do artigo 73 do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 1775/2004, do 30 de xullo.

4. Facúltase o ministro de Economía e Facenda para establecer o procedemento para facer efectiva a práctica de retención, ao tipo que corresponda en cada caso, ou a

exclusión de retención, sobre os rendementos derivados da emisión de valores negociables.

Artigo 11. *Suxeitos obrigados a reter ou a efectuar ingreso á conta.*

1. Estarán obrigados a reter ou a ingresar á conta os suxeitos a que se refire o punto 1 do artigo 31 da Lei do imposto.

2. Nas operacións sobre activos financeiros, nas transmisións de valores da débeda do Estado, nas transmisións e reembolsos de accións ou participacións representativas do capital ou patrimonio de institucións de investimento colectivo, incluídas as derivadas de accións ou participacións comercializadas en España de acordo coa Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, en réxime de libre prestación de servizos por sociedades xestoras autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea, deberán practicar retención ou ingreso á conta os suxeitos obrigados a reter ou ingresar á conta de acordo co establecido no artigo 74.2, alíneas b), c) e d), do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas.

3. No caso de premios, estará obrigado a reter ou a ingresar á conta a persoa ou entidade que os satisfaga.

4. Os suxeitos obrigados a reter asumirán a obriga de efectuaren o ingreso no Tesouro, sen que o incumprimento daquela obriga os poida escusar desta.

A retención e ingreso correspondente, cando a entidade pagadora do rendemento sexa a Administración do Estado, efectuarase de forma directa.

Artigo 12. *Nacemento da obriga de reter e de ingresar á conta.*

1. Con carácter xeral, a obriga de reter e ingresar á conta nacerá no momento do devengo do imposto, de acordo co establecido no artigo 27 da Lei do imposto.

2. Nos supostos de rendementos do capital mobiliario e ganancias patrimoniais atenderase ao previsto, respectivamente, nos artigos 92 e 96 do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Artigo 13. *Base para o cálculo da obriga de reter e ingresar á conta.*

1. Con carácter xeral, a base para o cálculo da obriga de reter determinarase de acordo co disposto no punto 2 do artigo 31 da Lei do imposto.

2. Cando a retención se deba practicar sobre os premios a que se refire o artigo 10.3.a).1.º deste regulamento, constituirá a base para o cálculo dela o importe do premio.

3. No caso de transmisións ou reembolsos de accións ou participacións representativas do capital ou patrimonio de institucións de investimento colectivo, a base de retención será a diferenza entre o valor de transmisión ou reembolso e o valor de adquisición das accións ou participacións. Para estes efectos, considerarase que os valores transmitidos ou reembolsados polo contribuínte son aqueles que adquiriu en primeiro lugar.

4. Cando as rendas sexan satisfeitas ou aboadas en especie, a base para o cálculo do ingreso á conta determinarase de acordo co disposto no capítulo III do título VI do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Artigo 14. *Retención ou ingreso á conta na adquisición de bens inmoables.*

1. Nos supostos de transmisións de bens inmoables situados en territorio español por contribuíntes do imposto sobre a renda de non-residentes que actúen sen mediación de establecemento permanente, o adquirente estará obrigado a reter e ingresar o 5 por cento, ou a efec-

tuar o ingreso á conta correspondente, da contraprestación acordada, en concepto de pagamento á conta do imposto sobre a renda de non-residentes correspondente a aqueles.

2. O adquirente non terá a obriga de reter ou de efectuar o ingreso á conta nos seguintes casos:

a) Cando o titular do inmovible transmitido fose unha persoa física e, en 31 de decembro de 1996, o inmovible permanecese no seu patrimonio máis de dez anos, sen ter sido obxecto de melloras durante ese tempo.

b) Cando o transmitente acredite a súa suxeición ao imposto sobre a renda das persoas físicas ou ao imposto sobre sociedades mediante certificación expedida polo órgano competente da Administración tributaria.

c) Nos casos de achega de bens inmovibles, na constitución ou aumento de capitais de sociedades residentes en territorio español.

3. O obrigado a reter ou ingresar á conta deberá presentar declaración ante a delegación ou administración da Axencia Estatal de Administración Tributaria en cuxo ámbito territorial se encontre situado o inmovible e ingresar o importe da retención ou ingreso á conta correspondente no Tesouro Público, no prazo dun mes a partir da data da transmisión.

4. O contribuínte non residente en territorio español deberá declarar, e ingresar, se é o caso, o imposto definitivo, compensando na cota o importe retido ou ingresado á conta polo adquirente, no prazo de tres meses contados a partir do termo do prazo establecido para o ingreso da retención.

A Administración tributaria procederá, se é o caso, logo das comprobacións que sexan necesarias, á devolución ao contribuínte do exceso retido ou ingresado á conta.

5. Se a retención ou o ingreso á conta referido anteriormente non se ingresase, os bens transmitidos quedarán afectos ao pagamento do importe que resulte menor entre a devandita retención ou ingreso á conta e o imposto correspondente, e o rexistrador da propiedade así o fará constar por nota á marxe da inscrición respectiva, sinalando a cantidade de que responda o predio. Esta nota cancelarse, se é o caso, por caducidade ou mediante a presentación da carta de pagamento ou certificación administrativa que acredite a non suxeición ou a prescrición da débeda.

Artigo 15. *Obrigas do retedor e do obrigado a ingresar á conta.*

1. O retedor ou o obrigado a ingresar á conta polo imposto sobre a renda de non-residentes deberán presentar nos primeiros vinte días naturais dos meses de abril, xullo, outubro e xaneiro, ante o órgano competente da Administración tributaria, declaración das cantidades retidas e dos ingresos á conta efectuados que correspondan polo trimestre natural inmediato anterior e ingresar o seu importe no Tesouro.

Non obstante, a declaración e ingreso a que se refire o parágrafo anterior efectuarase nos vinte primeiros días naturais de cada mes, en relación coas cantidades retidas e os ingresos á conta efectuados que correspondan polo mes inmediato anterior, cando se trate de retedores ou obrigados nos que concorran as circunstancias a que se refire o punto 3.1.º do artigo 71 do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado por Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro. Por excepción, a declaración e ingreso correspondentes ao mes de xullo efectuaranse durante o mes de agosto e os vinte primeiros días naturais do mes de setembro inmediato posterior.

Os retedores e os obrigados a ingresar á conta presentarán declaración negativa cando satisfixesen rendas das sinaladas no punto 4 do artigo 31 da Lei do imposto,

salvo nos supostos nos que así o estableza o ministro de Economía e Facenda.

2. O retedor e o obrigado a ingresar á conta deberán presentar, no mesmo prazo da última declaración correspondente a cada ano, un resumo anual das retencións e ingresos á conta efectuados. Neste resumo, ademais dos seus datos de identificación, deberá constar unha relación nominativa dos perceptores das rendas suxeitas ao imposto satisfeitas ou aboadas polo retedor ou obrigado a ingresar á conta, incluíndo aqueles aos que se satisfixesen rendas respecto das que non se practicase retención en virtude do establecido no punto 4 do artigo 31 da Lei do imposto. A relación de perceptores deberá conter os datos que determine o ministro de Economía e Facenda.

Non obstante, no caso de que o resumo se presente en soporte directamente lexible por ordenador ou fose xerado mediante a utilización, exclusivamente, dos correspondentes módulos de impresión desenvolvidos, para estes efectos, pola Administración tributaria, o prazo de presentación será o comprendido entre o 1 de xaneiro e o 31 de xaneiro do ano seguinte ao do que corresponde o resumo anual.

As mesmas obrigas establecidas nos parágrafos anteriores están suxeitas as entidades domiciliadas, residentes ou representadas en España, que paguen por conta allea rendas suxeitas a retención ou ingreso á conta ou que sexan depositarias ou xestionen o cobramento das rendas de valores.

Sen prexuízo do establecido nos parágrafos anteriores deste punto, o ministro de Economía e Facenda, atendendo a razóns fundadas de carácter técnico, poderá ampliar o prazo correspondente ás declaracións que se poidan presentar por vía telemática.

3. O retedor ou obrigado a ingresar á conta deberá expedir en favor do contribuínte certificación acreditativa das retencións practicadas, ou dos ingresos á conta efectuados, así como dos restantes datos referentes ao contribuínte que se deban incluír no resumo anual a que se refire o punto anterior.

As mesmas obrigas establecidas no parágrafo anterior están suxeitas as entidades domiciliadas, residentes ou representadas en España, que paguen por conta allea rendas suxeitas a retención ou ingreso á conta ou que sexan depositarias ou xestionen o cobramento das rendas de valores.

4. Os pagadores deberánlles comunicar aos contribuíntes a retención ou o ingreso á conta practicados no momento en que satisfagan as rendas, indicando a porcentaxe aplicada.

Artigo 16. *Devolucións.*

1. Cando se soportase unha retención ou ingreso á conta superior á cota do imposto, poderáselle solicitar á Administración tributaria a devolución do exceso sobre a citada cota.

Para tal efecto, practicarase a autoliquidación do imposto no modelo que determine o ministro de Economía e Facenda.

2. Conforme o previsto no artigo 3 da Lei do imposto, a Administración tributaria efectuará estas devolucións nos termos establecidos no artigo 105 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

3. Ademais dos contribuíntes, poderán presentar declaracións con solicitude de devolución os responsábeis solidarios e os suxeitos obrigados a reter.

4. Cando se ingresasen no Tesouro cantidades, ou se soportasen retencións á conta, en contías superiores ás que deriven da aplicación dun convenio de dobre imposición, poderase solicitar a devandita aplicación e a devolución conseguinte, dentro do prazo de catro anos, contado desde a data do ingreso ou do termo do período de declaración e ingreso da retención.

O ministro de Economía e Facenda, no suposto de falta de reciprocidade, poderá establecer un prazo distinto.

Artigo 17. *Obrigas de retención sobre as rendas do traballo en caso de cambio de residencia.*

1. Os traballadores por conta allea que non sexan contribuíntes por este imposto, pero que vaian adquirir a devandita condición como consecuencia do seu desprazamento ao estranxeiro polo seu empregador, poderanlle comunicar á Administración tributaria a devandita circunstancia, mediante o modelo de comunicación que aprobe o ministro de Economía e Facenda, quen establecerá a forma, o lugar e o prazo para a súa presentación, así como a documentación que se lle deba xuntar ao devandito modelo.

2. Na citada comunicación farase constar a identificación do traballador e do pagador dos rendementos do traballo, a data de saída do territorio español, a data de comezo da prestación do traballo no estranxeiro así como a existencia de datos obxectivos nesa relación laboral que fagan previsible que, como consecuencia da prestación de traballo noutro país, a permanencia nel sexa superior a 183 días durante o ano natural en que se produce o desprazamento ou, no seu defecto, no seguinte.

3. A Administración tributaria, á vista da comunicación e documentación presentadas, expediralle ao traballador, se procede, no prazo máximo dos dez días hábiles seguintes ao de presentación da comunicación, un documento acreditativo no que conste a data a partir da cal se practicarán as retencións por este imposto.

4. O traballador entregarlle ao pagador dos rendementos de traballo un exemplar do documento expedido pola Administración tributaria, co obxecto de que este último, para os efectos da práctica de retencións, o considere contribuínte do imposto sobre a renda de non-residentes a partir da data que se indique naquel.

Os citados documentos acreditativos estenderán os seus efectos respecto da práctica de retencións conforme o imposto sobre a renda de non-residentes, como máximo, a dous anos naturais, o do desprazamento e o seguinte ou, se non cabe computar o do desprazamento, aos dous inmediatos seguintes.

5. Este procedemento poderá ser tamén utilizado nos supostos en que, por aplicación das regras de determinación das rendas obtidas en territorio español contidas no artigo 13 da Lei do imposto, non procedese a práctica de retencións. Nestes supostos, terase en conta a estes traballadores para os efectos do cumprimento das obrigas establecidas no punto 5 do artigo 31 da Lei do imposto.

6. A obtención do documento acreditativo conforme o procedemento descrito anteriormente non exonerará o traballador de acreditar a súa nova residencia fiscal ante a Administración tributaria.

SECCIÓN 3.ª ENTIDADES EN RÉXIME DE ATRIBUCIÓN DE RENDAS

Artigo 18. *Obriga de practicar pagamentos fraccionados.*

1. Os contribuíntes a que se refire o punto 1 do artigo 38 da Lei do imposto estarán obrigados a realizar pagamentos fraccionados á conta da liquidación deste imposto, nos mesmos termos que os contribuíntes deste imposto con establecemento permanente en España.

2. En calquera das modalidades de pagamentos fraccionados que deba realizar a entidade en réxime de atribución de rendas, as contías daqueles serán as correspondentes á parte de renda atribuíble aos membros non residentes.

3. Para os efectos do disposto no punto 3 do artigo 45 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, a base imponible calcularase de acordo co disposto no capítulo V da Lei do imposto sobre a renda de non-residentes.

Artigo 19. *Devolución ante a invocación dun convenio de dobre imposición máis favorable.*

Cando, de acordo co disposto no punto 4 do artigo 38 da Lei do imposto, se invoque un convenio de dobre imposición, aplicarase o disposto no artigo 16 deste regulamento.

CAPÍTULO IV

Gravame especial sobre bens inmoables de entidades non residentes

Artigo 20. *Gravame especial sobre bens inmoables de entidades non residentes.*

1. As entidades non residentes que sexan propietarias ou posúan en España por calquera título bens inmoables ou dereitos reais de gozo ou desfrute sobre eles, estarán suxeitas ao imposto mediante un gravame especial que se devengará o 31 de decembro de cada ano e deberase declarar e ingresar no mes de xaneiro seguinte.

A declaración presentarase por cada inmoable ante a delegación da Axencia Estatal de Administración Tributaria en cuxo ámbito territorial se encontre situado o inmoable sobre o que recaia a propiedade ou o dereito real de gozo ou desfrute. Para estes efectos considerarase inmoable aquel que teña unha referencia catastral diferenciada.

Cando unha entidade, de acordo co parágrafo anterior, estivese obrigada a presentar declaración por varios inmoables situados nunha mesma delegación da Axencia Estatal de Administración Tributaria, presentará unha única relación en que se especifiquen de forma separada cada un dos inmoables.

2. Para os efectos do disposto na alínea c) do punto 1 do artigo 42 da Lei do imposto, considerarase que existe unha explotación económica diferenciada da simple tenza ou arrendamento do inmoable cando se dea calquera das circunstancias seguintes:

a) Que o valor real do inmoable ou inmoables cuxa propiedade ou posesión lle corresponda á entidade non-residente ou sobre os que recaian os dereitos reais de gozo ou desfrute non exceda de cinco veces o valor real dos elementos patrimoniais afectos a unha explotación económica. Para estes efectos, nos supostos de inmoables que sirvan parcialmente ao obxecto da explotación, tomarase en conta a parte do inmoable que efectivamente se utilice naquel.

Cando, de conformidade co disposto no parágrafo anterior, non se poida considerar que existe unha explotación económica diferenciada que afecte á totalidade do inmoable, a base imponible do gravame especial estará constituída unicamente pola parte do valor catastral ou, no seu defecto, do valor determinado consonte as disposicións aplicables para efectos do imposto sobre o patrimonio, que corresponda á parte do inmoable non utilizado na explotación económica.

b) Que o volume anual de operacións da explotación económica sexa igual ou superior a catro veces a base imponible do gravame especial, calculada de acordo co establecido no artigo 41 da Lei do imposto.

c) Que o volume anual de operacións da explotación económica sexa igual ou superior a 600.000 euros.

3. O suposto recollido na alínea d) do punto 1 do artigo 42 da Lei do imposto será tamén de aplicación cando a propiedade do inmovible se teña de forma indirecta a través dunha entidade con dereito á aplicación dun convenio para evitar a dobre imposición internacional con cláusula de intercambio de información.

4. O ministro de Economía e Facenda establecerá os modelos que hai que utilizar para a declaración do gravame especial sobre bens inmovibles de entidades non residentes.

CAPÍTULO V

Réxime opcional para contribuíntes residentes doutros estados membros da Unión Europea

Artigo 21. *Ámbito de aplicación.*

1. Poderán solicitar a aplicación do réxime opcional regulado neste capítulo os contribuíntes por este imposto que cumpran as seguintes condicións:

- a) Que sexan persoas físicas.
- b) Que acrediten ser residentes nun Estado membro da Unión Europea.
- c) Que acrediten que, polo menos, o 75 por cento da totalidade da súa renda no período impositivo estea constituído pola suma dos rendementos do traballo e de actividades económicas obtidos durante este período en territorio español.
- d) Que as rendas obtidas en territorio español a que se refire a alínea anterior tributasen efectivamente durante o período polo imposto sobre a renda de non-residentes.

2. Para efectos do disposto nas alíneas c) e d) do punto anterior:

- a) Para a determinación da renda total obtida polo contribuínte no período impositivo tomaranse en conta a totalidade das rendas obtidas durante o dito período, con independencia do lugar onde se producisen e calquera que sexa a residencia do pagador.
- b) Para a cualificación das rendas atenderase ao disposto na normativa reguladora do imposto sobre a renda das persoas físicas.
- c) As rendas computaranse polos seus importes netos, determinados de acordo co disposto no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto lexislativo 3/2004, do 5 de marzo. Serán de aplicación, se é o caso, as reducións a que se refiren os artigos 51 e 58.

3. Os contribuíntes por este imposto que formen parte dalgunha das modalidades de unidade familiar establecidas no punto 1 do artigo 84 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas, poderán solicitar que o réxime opcional regulado neste capítulo lles sexa aplicado tendo en conta as normas sobre tributación conxunta contidas no título VI da citada lei, sempre que se cumpran as seguintes condicións:

- a) Que o cónxuxe e, se é o caso, os restantes membros da unidade familiar acrediten a súa residencia noutro Estado membro da Unión Europea.
- b) Que as condicións establecidas nas alíneas c) e d) do punto 1 anterior se cumpran considerando a totalidade das rendas obtidas por todos os membros da unidade familiar.
- c) Que a solicitude sexa formulada por todos os membros da unidade familiar ou, se é o caso, polos seus representantes legais.

4. Para efectos da aplicación do réxime opcional previsto neste capítulo, o período impositivo coincidirá co

ano natural. Non obstante, cando se produza o falecemento do contribuínte nun día distinto do 31 de decembro, o período impositivo finalizará na data de falecemento.

A determinación dos membros da unidade familiar realizarase atendendo á situación existente o 31 de decembro de cada ano.

5. O réxime opcional non será aplicable en ningún caso aos contribuíntes residentes en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.

Artigo 22. *Contido do réxime.*

1. Unha vez acreditada a súa procedencia, a aplicación do réxime opcional desenvolverase de acordo co disposto neste artigo.

2. A Administración tributaria determinará o importe do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondente ao período en que o contribuínte solicitase a aplicación do réxime opcional.

O cálculo levarase a cabo de acordo coas seguintes consideracións:

- a) Terase en conta a totalidade das rendas obtidas polo contribuínte durante o período e as circunstancias persoais e familiares que fosen debidamente acreditadas.
- b) Será de aplicación o disposto no artigo 66 do texto refundido da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.
- c) A Administración tributaria fixará o tipo medio de gravame resultante, que será o resultado de multiplicar por 100 o seguinte cociente:

No numerador, o resultado de minorar a cota líquida total no importe das deducións que procedan por aplicación do disposto no artigo 81 do texto refundido a Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas.

No denominador, a base liquidable.

O tipo medio de gravame expresarase con dous decimais.

- d) O tipo medio de gravame así obtido aplicaráselle á parte da base liquidable correspondente ás rendas obtidas durante o período en territorio español polo contribuínte a quen sexa de aplicación o réxime opcional.

3. Se o resultado de efectuar as operacións descritas no punto anterior presenta unha contía inferior ao importe global das cantidades satisfeitas durante o período polo contribuínte en concepto do imposto sobre a renda de non-residentes, incluíndo os pagamentos á conta, polas rendas obtidas en territorio español, a Administración tributaria procederá, logo das comprobacións necesarias, a lle devolver a aquel o exceso, de conformidade co procedemento establecido no artigo seguinte.

Artigo 23. *Procedemento.*

1. Os contribuíntes por este imposto que cumpran as condicións establecidas no artigo 21 deste regulamento poderán solicitar a aplicación do réxime opcional regulado neste capítulo.

Nos supostos de falecemento do contribuínte, a solicitude poderá ser formulada polos sucesores do causante.

2. A Administración poderá requirir do contribuínte cantos documentos xustificativos xulgue necesarios para acreditar o cumprimento das condicións que determinan a aplicación do réxime opcional.

Se é o caso, requirirá o contribuínte para que, no prazo dun mes, achegue a documentación necesaria, con indicación de que, se así non o fixese, será tido por desistido da súa solicitude.

Cando a documentación que se achegue para xustificar a aplicación do réxime ou as circunstancias persoais ou familiares que deban ser tidas en conta, estea redac-

tada nunha lingua non oficial en territorio español, presentárase acompañada da súa correspondente tradución.

3. Antes de ditar o acordo polo que se resolva a solicitude formulada porase de manifesto o expediente ao contribuínte ou, se é o caso, ao seu representante, para que efectúe as alegacións que estime pertinentes.

4. A Administración disporá dun prazo de seis meses, contados desde que se formule a solicitude, para adoptar a oportuna resolución, sempre que dispoña de todos os datos e xustificantes necesarios.

Transcorrido o devandito prazo, poderase entender desestimada a solicitude, para efectos de interpoñer contra a resolución presunta o correspondente recurso ou reclamación ou esperar a resolución expresa.

Nos casos de desestimación por silencio, a resolución expresa posterior adoptárase sen vinculación ningunha ao sentido do silencio.

5. A resolución conterá os cálculos efectuados de acordo co disposto no artigo anterior. Se é o caso, a Administración tributaria procederá a devolver o exceso a que se refire o punto 3 do artigo 22 deste regulamento, sen prexuízo da práctica das ulteriores liquidacións, provisionais ou definitivas, que procedan.

A devolución practícarase dentro do prazo establecido no punto 4 anterior. Transcorrido o dito prazo sen que se ordenase o pagamento da devolución por causa non imputable ao contribuínte, aplicaráselle á cantidade pendente de devolución o xuro de demora a que se refire o artigo 26.6 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, desde o día seguinte ao do termo do devandito prazo e ata a data na que se ordene o seu pagamento, sen necesidade de que o contribuínte así o reclame.

6. A forma e o procedemento de pagamento das devolucións a que se refire este artigo será o establecido para as devolucións que se deban efectuar en virtude do disposto no artigo 16 deste regulamento.

Artigo 24. *Condición de contribuíntes por este imposto.*

Sen prexuízo de que a opción supoña, se é o caso, unha tributación efectiva en España calculada en función das normas do imposto sobre a renda das persoas físicas, as persoas físicas ás que resulte de aplicación o réxime opcional regulado neste capítulo non perderán, en ningún caso, a súa condición de contribuíntes por este imposto. En consecuencia, estarán suxeitas ao cumprimento de todas as obrigas que ao respecto lles sexan exixibles en virtude do disposto na normativa reguladora do imposto sobre a renda de non-residentes.

Disposición derradeira única. *Autorización ao ministro de Economía e Facenda.*

Autorízase o ministro de Economía e Facenda para ditar as disposicións necesarias para a aplicación deste regulamento.

xaneiro de de 2004, procédese a efectuar as oportunas rectificacións:

Na páxina 302, no anexo I, Especificacións das gasolinas, fila «Índice de octano research (RON)», columna «EN EN 228», onde di: «EN 25165:1993», debe dicir: «EN 25164:1993».

Na páxina 303, no anexo I, Especificacións das gasolinas, na columna «Características», onde di: «Alcohol ter5-butílico», debe dicir: «Alcohol tert-butílico».

Na páxina 304, no anexo II, Especificacións do gasóleo de automoción (clase A)», na fila «Hidrocarburos policíclicos aromáticos», na columna «Unidade de medida», onde di: g«% m/m³», debe dicir: «% m/m».

Na páxina 304, no anexo II, Especificacións do gasóleo de automoción (clase A)», na fila «Contido en xofre», na columna «Unidade de medida», onde di: «mg/kg³», debe dicir: «mg/kg».

Na páxina 304, no anexo II, Especificacións do gasóleo de automoción (clase A)», na columna «Características», onde di: «Partículas sólidas (contaminación total)», debe dicir: «Contaminación total (partículas sólidas)».

Na páxina 305, no anexo III, Especificacións dos gasóleos clase B e clase C, na columna «Características», onde di: «95% recollido, mín.», debe dicir: «95% recollido, máx.».

Na páxina 305, no anexo III, Especificacións dos gasóleos clase B e clase C, na columna «Características», onde di: «Partículas sólidas, máx.», debe dicir: «Contaminación total (partículas sólidas), máx.».

Na páxina 306, no anexo IV, Especificacións de fueis, na fila «Auga e sedimento, máx.», na columna «Unidades de medida», onde di: «% volume», debe dicir: «% V/V».

Na páxina 306, no anexo IV, Especificacións de fueis, na fila «Auga, máx.», na columna «Unidades de medida», onde di: «% volume», debe dicir: «% V/V».

Na páxina 306, no anexo IV, Especificacións de fueis, na fila «Vanadio, máx.», na columna «Normas ASTM», onde di: «D-5683», debe dicir: «D-5863».

MINISTERIO DE ECONOMÍA E FACENDA

14600 *REAL DECRETO 1777/2004, do 30 de xullo, polo que se aproba o Regulamento do imposto sobre sociedades. («BOE» 189, do 6-8-2004.)*

MINISTERIO DE ECONOMÍA

14533 *CORRECCIÓN de erros do Real decreto 1700/2003, do 15 de decembro, polo que se fixan as especificacións de gasolina, gasóleos, fuel e gases licuados do petróleo, e o uso de biocarburantes. («BOE» 188, do 5-8-2004.)*

Advertidos erros no Real decreto 1700/2003, do 15 de decembro, polo que se fixan as especificacións de gasolina, gasóleos, fuel e gases licuados do petróleo, e o uso de biocarburantes, publicado no «Boletín Oficial del Estado», suplemento número 2 en lingua galega, do 16 de

I

A disposición adicional cuarta da Lei 46/2002, do 18 de decembro, de reforma parcial do imposto sobre a renda das persoas físicas e pola que se modifican as leis dos impostos sobre sociedades e sobre a renda de non-residentes, na redacción dada pola disposición derradeira décimo oitava da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, habilitou o Goberno para elaborar o texto refundido da Lei de imposto sobre sociedades, aprobado por Real decreto lexislativo 4/2004, do 5 de marzo.

En relación co dito texto refundido, o Consello de Estado, en ditames do 16 de outubro de 2003 e 26 de febreiro de 2004, observou que se debía proceder a refundir nun único corpo normativo todas as disposicións